

Ontroerende ode aan de levensdrang

Robbert van Heuven
AMSTERDAM

Amerika. De jaren '80, Reagan is president en in de States is de witte, conservatieve, heteroseksuele, kapitalistische machoman aan de macht. In die beklemmende jaren worstelt een aantal aids-patiënten met de ziekte, met zichzelf en met hun geliefden.

Toneel auteur Tony Kushner schreef met *Angels in America*, dat nu door Toneelgroep Amsterdam gespeeld wordt, een aanklacht tegen een maatschappij die conservatieve normen en waarden belangrijker vindt dan de vrijheid en de menselijke behoeften van het individu. Op indrukwekkende wijze weet de schrijver te laten zien dat politiek, wetten en religie mensen er uiteindelijk nooit van kunnen weerhouden om op hun eigen manier te leven, te dromen en lief te hebben.

Regisseur Ivo van Hove vermijdt de verleidelijke valkuil om *Angels* direct naar het bekrompen Balkenendetijdperk van nu door te trekken. Hij geeft het oneindig aantal facetten en thema's van Kushners stuk alle ruimte door op het toneel juist heel weinig te doen.

Op een vrijwel leeg toneel staat alleen een groep fantastische acteurs heel erg goed te spelen. Die mensen die daar zo hulpeloos over die lege vlakke dwalen en worstelen met hun identiteit, hun ziekte of hun plaats in de maatschappij zijn daardoor van alle tijden, alle geloven en alle nationaliteiten. De uitgekiende videoachtergrond van stadsbeelden helpt daarbij en ook de greatest hits van jaren 80-icoon David Bowie worden efficiënt ingezet.

Angels in America is een schurend portret van het menselijk tekort en tegelijkertijd een ontroerende ode aan onze niet uit te roeien overlevingsdrang en levensvreugde. ●



Indrukwekkend. JAN VERSWEYVELD